

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121319139
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6121319139.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/X, E. C. F. XXX/XX, G. E., o zaplatenie 7.629,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. mája 2022, č.k. 13Csp/64/2021-145, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z ru š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 7.629,21 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (H. I. J., K.) poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere peňažné prostriedky, ktoré sa mu žalovaný zaviazal vrátiť v mesačných splátkach. Následkom nesplácania úveru riadne a včas vyhlásil jeho právny predchodca predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný peňažné prostriedky nevrátil. Preto sa žalobca obrátil na súd. Súd prvej inštancie posúdil úverovú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú. Podľa názoru súdu nebolo sporné, že zmluva má písomnú formu, že na jej základe právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 10.000 eur a že žalovaný nesplácal úver riadne a včas v dohodnutých mesačných splátkach. Žalovaný uhradil splátky naposledy v septembri 2018. Súd prvej inštancie najskôr skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Zistoval, či boli pri postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky stanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd prvej inštancie zároveň dal do pozornosti ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Súd konštatoval, že nakoľko ide o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 Občianskeho zákonníka, veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu úveru za podmienok podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nie je podľa názoru súdu zrejmé, pre ktorú neuhradenú splátku došlo k predčasnemu zosplateniu úveru. Súd preto vychádzal z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a pokiaľ právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.12.2018 upozorňoval žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia úveru, k tomuto dátumu bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace naposledy s úhradou splátky splatnej v mesiaci september 2018 (3 mesiace omeškania uplynuli k 25.12.2018). V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka mohol právny predchodca žalobcu uplatniť právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, t.j. splátky splatnej dňa 25.01.2019. Predčasná splatnosť úveru však bola vyhlásená až 27.02.2019. Z toho vyplýva, že právny predchodca žalobcu svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky nerealizoval v súlade s druhou vetou ust. § 565 Občianskeho zákonníka, preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nemožno považovať za platné. Vzhľadom k tomu, že došlo k postúpeniu nesplatnej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka a postupca (banka) zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatenie zmluvy neprešla. Súd prvej inštancie tak

žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému ako úspešnej sporovej strane žiadne trovy konania nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca. Nestotožnil sa s posúdením súdu prvej inštancie, podľa ktorého si veriteľ môže uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka iba presne v tom časovom rozmedzí, ktoré začína plynúť odoslaním výzvy pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanému a končí splatnosťou najbližšej splátky. Takýto výklad by znamenal, že veriteľ by v období medzi dvoma splátkami (t.j. 30, resp. 31 kalendárnych dní) bol povinný: 1.) vyhotoviť a zaslať výzvu pred zosplatením dlžníkovi - po doručení (reálnom či fiktívnom) tejto výzvy dlžníkovi (resp. do jeho dispozičnej sféry) nechať uplynúť lehotu 15 dní od upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru do samotného zosplatenia, ako vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a 2.) následne úver zosplatiť. Namietal, že výklad zákonných ustanovení tak, ako ich vyložil súd prvej inštancie, je šikanózný, v praxi neuskutočniteľný a pre postupcu by znamenal nemožnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ak by zákonodarca mienil umožniť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka výlučne v priebehu jedného mesiaca, t.j. len od omeškanej splátky splatnej dňa 25.12.2018 do splatnosti v poradí nasledujúcej omeškanej splátky, t.j. splátky splatnej dňa 25.01.2019, bolo by to v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výslovne a jednoznačne uvedené. Postup súdu prvej inštancie, ktorým si „upravil“ § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v rozpore so zákonom stanovil ďalšiu podmienku pre platné uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci. Podľa jeho názoru súd opomenul vziať do úvahy ostatné podmienky, ktoré z ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyplývajú, ako aj celý kontext týchto ustanovení. Prezentovaným názorom tak súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces. Dodal, že splátka, pre ktorú si žalobca uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, bola práve splátka splatná dňa 25.01.2019, nakoľko táto splátka je tou splátkou, ktorá bezprostredne predchádza zosplateniu úveru (ktoré nastalo dňa 25.02.2019). Je to jediná splátka, pre ktorú ku dňu 25.02.2019 mohol jeho právny predchodca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru (nakoľko pre skôr splatné splátky toto oprávnenie v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka zaniklo), za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (t.j. omeškania trvajúceho po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a upozornenia na možné uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka). Podľa jeho názoru súd neposudzoval splnenie podmienok podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka izolovane, ale neprípustne ich „zlúčil“. V tejto súvislosti zdôraznil, že:

– k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka došlo ku dňu 25.02.2019 - a v zmysle platnej právnej úpravy (§ 565 Občianskeho zákonníka) tak mohlo dôjsť len v prípade, ak to bolo medzi stranami dojednané (čo bolo v konaní preukázané) a zároveň pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.01.2019 (nakoľko pre skôr splatné splátky toto oprávnenie zaniklo);

– k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka došlo zároveň v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v dlhšom ako 3 mesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne bol upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva. Ďalej uviedol, že ak by mal zákonodarca úmysel, aby sa ust. § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo vykladať tak, ako uviedol súd prvej inštancie, potom by výslovne uviedol, že v prípade plnení zo spotrebiteľskej zmluvy sa druhá veta § 565 Občianskeho zákonníka neaplikuje. Ak sa však druhá veta tohto ustanovenia aplikuje, potom žiadnym výkladom nemožno dospieť k záveru, že k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka dochádza pre nesplnenie inej splátky, než tej, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko iný výklad je v priamom rozpore s druhou vetou § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyžaduje trojmesačné omeškanie na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, v žiadnom ohľade to neznamena, že by sa druhá veta § 565 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských sporoch nemala použiť. Znamená to len to, že ak by bolo toto právo využité skôr, než sa dostal spotrebiteľ do 3 mesačného omeškania s platením splátok, bolo by využité v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (a takéto uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka by tak bolo neplatné pre rozpor so zákonom). Ak teda veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v právnom vzťahu vzniknutom zo spotrebiteľskej zmluvy, musí byť spotrebiteľ v 3-mesačnom omeškaní s platením splátok, súčasne musí byť upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, avšak napriek tomu môže byť toto právo dodávateľom uplatnené v zmysle druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka len pre nesplnenie splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko pre všetky skôr splatné splátky toto právo podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka zaniklo.

Z týchto dôvodov je podľa neho zrejmé, že ak pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 25.02.2019, tak toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.01.2019 (t.j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a pre ktorej nezaplatenie mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru), a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po upozornení spotrebiteľa na jeho možné uplatnenie a po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Závery súdu prvej inštancie sú preto nesprávne a nepreskúmateľné. Bol toho názoru, že mu svedčí aktívna vecná legitímácia. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, príp. ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP v spojení s ust. § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

6. Medzi odvolacie dôvody (§ 365 CSP) patria aj námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach prvoinštančného súdu. Tie sa môžu prejaviť buď v nevykonaní navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, prípadne v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení.

7. Nesprávne právne posúdenie môže spočívať v tom, že súd neaplikoval správnu normu, aplikoval nesprávnu normu alebo nesprávne interpretoval správne zvolenú normu. Súd prvej inštancie pochybil tým, že vec nesprávne právne posúdil spôsobom uvedeným v predchádzajúcej vete a zároveň následkom tohto pochybenia nevykonal navrhované dokazovanie.

8. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s tým, že mu v konaní nesvedčí aktívna vecná legitímácia. Mal za to, že podmienky zosplatnenia úveru boli splnené, a preto mu i svedčí aktívna vecná legitímácia.

9. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatnil dňa 27.02.2019. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak mohol spraviť pre splátku, s ktorou bol žalovaný v omeškaní 3 mesiace. Ide o splátku splatnú dňa 25.11.2018 (splatnosť jednotlivých splátok bola dojednaná k 25. dňu v mesiaci). Z prehľadu platobnej histórie vyplýva, že žalobca túto splátku neuhradil (č.l. 59 spisu). Od nasledujúceho dňa, t.j. od 26.11.2018 bol žalovaný s touto splátkou v omeškaní a pre túto splátku mohol právny predchodca žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru až po 3 mesiacoch, t.j. od 26.02.2019, avšak zároveň do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do splátky splatnej dňa 25.03.2019. Zároveň právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na zosplatnenie úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní výzvou zo dňa 27.12.2018 (č.l. 56 spisu). Právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatnil v intenciách zákona, keďže tak učinil dňa 27.02.2019. Na rozdiel od súdu prvej inštancie preto odvolací súd dospel k záveru, že úver bol platne zosplatnený.

12. Vzhľadom na tento záver sú potom dané aj podmienky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

13. Na platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné, aby boli splnené tri podmienky. Prvou je splatná pohľadávka, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je nepretržité omeškanie klienta dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

14. Všetky tieto podmienky splnené boli, nakoľko pohľadávka je splatná od predčasného zosplatnenia úveru. Banka vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy výzvou zo dňa 27.12.2018, pričom je nutné dodať, že nie je potrebné, aby veriteľ realizoval v súvislosti so zosplatnením a postúpením pohľadávky dve samostatné výzvy (jednu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách) (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.05.2022, sp. zn. 1 Cdo 4/2020). A napokon žalovaný bol nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Preto žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia.

15. S poukazom na uvedené skutočnosti nezostalo odvolaciemu súdu iné ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom súd spor opätovne meritórne prejedná.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keďže o týchto rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednoducho.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).